Ч. 55 (11.308). Львів, субота 10. березня 1928. Pocztowa opłata zapłacona ryczałtem. Рік XLVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10. II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол. — За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

18 Кождий українець голосує при виборах до сенату лише на листу ч. 18

Виборче finale.

Львів, 9. березня 1928.

Зближується виборче finale, зближується момент закінчення виборчого періоду, тяжкого, складного, денервуючого. Після того прийде черга на докладний розгляд нашого виборчого зусилля, на зясування світла і тіней, на подрібні висновки і на остаточний білянс. Після того доведеться нам sine ira et studio вивести криву лінію наших успіхів і невдач, наших зисків і втрат. Поки-що перед нами ще одно велике напруження, непомірне зусилля: перед нами ще вибори до сенату.

У нас привиклося недоцінювати, легковажити сенат, уважаючи його лише зайвою прищіпкою сойму, магазином вилинялих політичних величин. А недоцінюючи інституцію сенату, недоцінюється і вибори до нього.

Справді в минулому періоді (рр. 1922-1927) сенат не грав більшої ролі, однак не з огляду на своє внутрішнє безсилля, тільки тому, що він був вірною копією, можна навіть сказати: „кращим виданням" сойму. В минулому соймі Хієнопяст в ріжних комбінаціях мав більшість. Тим яскравіше виступала та більшість у сенату. Ясно, що коли тільки соймові групи, в яких рішаючу ролю грав Хієнопяст, прийшли до якогонебудь компромісу, то сенатові з хієнопястівською більшістю не лишалося нічого, як дати своє placet на ухвали сойму. В таких умовах сенат справді був нічим іншим, тільки зайвою прищіпкою сойму. Розуміється, ця соймово-сенатська „гармонія" обнимає тільки літа 1922-1926 (до травневого перевороту), бо опісля обі законодатні установи зійшли до рівня безголосого інструменту побідного уряду.

В теперішніх виборах до сойму побідив уряд. Однак його побіда є умовна. Проурядова, соціяльно й світоглядово ріжношерстна „одинка" розпоряджає 129 послами, себто неповною третиною сойму. Бажаючи в соймі здобути більшість, „санатори" мусять ходити поміж площ та входити в компроміси з партіями польської лівиці і центра. Їхня побіда є дуже умовна і накладає на них незвичайно важкі зобовязання. Будучи найбільшою групою в соймі, вони не можуть його валити, як це робили вони в попередньому соймі, а одночасно не маючи забезпеченої більшости, не мають потрібної свободи рухів. Найважнішою проблемою сучасної Польщі, що находиться під знаком „санації", є зміна конституції в напрямі зміцнення виконавчої влади, унезалежнення її від парляменту та звіжання прав обох законодатних установ. В наміченій метаморфозі державного устрою сенат гратиме важливу ролю, на всякий випадок не меншу, як сойм з огляду на свої контрольні функції. Ясно, що це залежить в першу чергу від складу сенату, від сили поодиноких партій, від сили „кермуючого" проурядового бльоку.

В тих умовах значіння сенату тепер зростає. Важним є, щоби в тому сенаті зі збільшеним значінням зросло теж значіння українського представництва.

І не лише з того погляду важним є, щоби наше представництво в сенаті було якнайчисленніше. Поруч дефензивного характеру на парляментарній арені наше представництво має засвідчити характер українських земель під Польщею, а одночасно направити висліди виборів до сойму. Там, де ті вибори випали добре або середньо, треба нам за всяку ціну підтримати сенатськими виборами щонайменше дотеперішній вислід, а там, де вони випали кепсько, треба зробити все можливе, щоби той фатальний вислід направити.

Доля сенатських виборів та їх вислід тепер в руках зрілих громадян (від 30-ти літ починаючи), громадян досвідчених, що розуміють свої права й обовязки, що вміють ними користуватися та мають повне почуття вложеної на них відповідальности. Розбивачі національної єдности і поклонники чужих богів складаються у значній більшости з людей молодих, недосвідних, світоглядово розхрістаних (від 21 до 30 літ). Контингент цих виборців відпадає при сенатських виборах.

Нехай же ті зрілі громадяни, що думають не лише про нинішній день, що живуть не лише моментом, що не змагають до осягнення лише переходових ефектів, але — спираючись на національній традиції, живуть і завтрішнім днем, думають про будуччину не лише свою, але й своїх дітей, що змагають до осягнення трівких вартостей, в недільних виборах до сенату докажуть свою зрілість і свою громадянську відповідальність.

Вибори до сенату є виборчим final-ем. Вони будуть короною нашої тримісячної підготовки і праці, кінцевим іспитом нашої національно-політичної зрілости. Ані на одну хвилю не можемо сумніватися в додатньому висліді цього іспиту, але лише тоді, коли всі управнені до голосування виборці обох полів сповнять свій почесний громадянський обовязок, віддаючи свої голоси на листу ч. 18.

Памятаймо, що хто не вміє користуватися своїми правами і то розумно та позитивно, той видає на себе громадянський засуд смерти.

Перед сенатськими виборами.

Українські голоси у Львові не підуть намарне.

Вихідною точкою до цеї замітки є одна дрібна, але правдива подія. Перед двома днями один з членів нашої редакції зустрічає одного поважного урядовця, по освіті правника. Розуміється, темою розмови є вибори, їх вислід у краю, а особливо у Львові. Як звичайно, в товариській розмові оба співбесідники широко використовують тему, нарікаючи на все і вся. Раптом урядовець-правник закінчує своє „експозе": „А в неділю (11. березня) навіть шкода нам іти до голосування, бо коли ми не вибрали у Львові свого посла, то як можемо вибрати свого сенатора?"

Читачу, не смійся, це правдива подія. І вона примушує нас іще звернути увагу на справу сенатських виборів. Бо коли такі погляди в повному почутті їх слушности висловлює інтелігент і до того правник, що живе в такому культурному центрі, як Львів, що читає ґазети (певно тільки напади, вбивства, крадіжи й злочинно-амурні історії у „Век-у Нов-ім" або „Ґазеті Поранній"), то що думати про менше загально і правничо освічену людину!

Отже ще раз зазначуємо, що **при виборах до сенату Львів не творить окремої виборчої округи,** як при виборах до сойму, **тільки є складовою частиною сенатської виборчої округи, якою є ціле львівське воєвідство.** Львів є лише центром тієї великої виборчої округи, будучи осередком воєвідства. Львівське воєвідство вибирає 9 (девять) сенаторів. **Львівські українці голосують в одній сенатській окрузі з українцями всього воєвідства,** з українцями всіх міст і сіл, що складаються на львівське воєвідство. **Тому українські голоси у Львові не підуть намарне при виборах до сенату,** як це сталося з нашими голосами при виборах до сойму, тільки будуть враховані до суми всіх українських голосів львівського воєвідства.

Тому на конечність участи управнених до голосування в сенатських виборах українців у Львові треба звернути ще більшу увагу, як при виборах до сойму, бо **тепер кожний український голос має своє значіння і свою ціну.** Він не буде змарнований. Як відомо право голосування при виборах до сенату мають ті громадяни обох полів, що в дні розписання виборів (5. грудня 1927) скінчили 30 літ життя і щонайменше від року перед розписанням виборів живуть у Львові.

Політична метаморфоза.

„Слово Польске" відпекується „Звйонзку Людово-Народового" і перехочить на сторону санації.

Довголітний орган східно-галицьких ендеків львівське „Слово Польске" змінило остаточно своє політичне обличчя. Вже від двох місяців помітне було в него якесь невиразне становище до ендеків, але щойно цілковитий їх розгром при теперішніх соймових виборах дав теперішнім власникам „Слова Польского" відкараскатися від „Звйонзку Людово-Народового", що ще не так довго був всесильним у цілій Польщі з правдивим диктатором у Сх. Галичині.

Вже у вчерашньому 65. ч. „Сл. Поль." вичитали ми в передовій статті, що вшехпольський „народово-демократичний рух" „виродився і виявлвів морально та ідейно", а в нинішньому 68 ч. „Сл. Поль." читаємо в статті п. н. „Від Редакції" чорне на білому між іншим таке:

„З уваги на поширювані нашими ворогами вістя та негідні клевети, стверджуємо, що „Сл. Поль." є органом „народового" напрямку, а будучи вірним собі та створеній на його сторінках ідеольогії ще Яном Поплавським, не може далі підтримувати безкритично самогубної політики „Звйонзку Людово-Народового". Будучи „народовим" органом „Сл. Поль." не може далі бути партійним органом „Зв. Люд.-Нар." і таким органом перестає бути. Перестаючи служити одній лише партії, „Сл. Поль." буде підтримувати всі без вийнятку політичні угрупування, які стоять на ґрунті моральних засад католицького костела і чесно служать інтересам народу та держави".

Якеж відношення „Сл. Поль." до уряду?

„Супроти уряду — читаємо там — „Сл. Поль." береже становища річевої критики, політику уряду буде поборювати або підтримувати, залежно від того, чи буде її вважати корисною для народу і держави, чи злою".

Ось і всі мотиви метаморфози в світлі самого „Сл. Польского".

Кандидати до сенату.

З ЛИСТИ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНО-ДЕМОКРАТИЧНОГО ОБЄДНАННЯ Ч. 18.

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ ЛЬВІВСЬКОГО ВОЄВІДСТВА (разом з містом Львів): 1. **Д-р Троян Кирило,** адвокат у Ходорові; 2. **Кисілевська Олена,** редакторка „Жіночої Долі" в Коломиї; 3. **о. Татомир Юліян,** парох у Луці біля Самбора; 4. **Д-р Лупів Андрій,** адвокат у Борщеві; 5. **д-р Витвицький Стефан,** адвокат у Дрогобичі; 6. **Паарова Іванна,** Яворів; 7. **Ганулян Григорій,** редактор, Львів; 8. **Пахолок Іван,** господар зі с. Лани, пов. Бібрка; 9. **Таранько Михайло,** зльокаутований учитель у Львові; 10. **о. Хомонь Андрій,** парох у Лежайську; 11. **Кос Андрій** с. Данила, господар у Комарні.

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ СТАНИСЛАВІВСЬКОГО ВОЄВІДСТВА: 1. **генерал Тарнавський Мирон,** бувший начальний вожд галицької армії; 2. **Черкавський Олекса,** адвок. кандидат у Львові; 3. **Рудницький Іван,** адвок. канд. у Львові; 5) **Барановська Стефанія** — Станиславів; 6 **Іванків Іван,** купець у Стрию; 7. **Гаджаровський Юрко,** господар зі села Войнилів пов. Калуш; 8. **о. Проць Йосиф,** гімназ. катехит у Снятині.

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ ТЕРНОПІЛЬСЬКОГО ВОЄВІДСТВА: 1. **Д-р Горбачевський Антін,** адвокат у Чорткові; 2. **Кузьмин Микола,** господар з Озірної; 3. **Баранин Василь,** адвок. кандидат у Заліщиках; 4. **д-р Ваньо Теодор,** адвокат у Золочеві; 5 **о. Гуньовський Олекса,** парох у Ланівцях; 6. **д-р Левицький Володимир,** адвокат у Зборові; 7. **Фаленлиш Андрій,** будівничий у Тернополі; 8. **Бадзюк Василь,** директор Повітового Союзу Кооператив, Товсте пов. Заліщики; 9. **Федик Йосиф,** господар зі села Богатківці, пов. Підгайці.

ЛИСТА Ч. 18 НА ПІВНІЧНИХ ЗЕМЛЯХ:

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ ВОЛИНСЬКОГО ВОЄВІДСТВА: 1. **Черкавський Михайло,** б. сенатор; 2. **Левчанівський Ол.,** Луцьк; 3. **Сасай Сильвестер,** селянин з Володимирщини; 4. **Шумовський Іван,** селянин з Володимирщини; 5. **Федорчук-Антонюк Яків** з Кременеччини.

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ (східного українсько-польського) **ЛЮБЛИНСЬКОГО ВОЄВІДСТВА:** 1. **Рочняк Олександер,** б. суддя з Замостя; 2. **Новосад Гр.,** рільник з Холм. повіту; 3. **Бабійчук Ал.** — рільник.

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ (східного українсько-білоруського) **ПОЛІСЬКОГО ВОЄВІДСТВА:** 1. **Горщарук Ніканор,** селянин з Берестя; 2) **Сабат Володимир,** б. суддя; 3. **Макаревич.**

Офіціяльні підсумки виборів до сойму.

ОКРУГ 52 (СТРИЙ).

Всіх управнених до голосування 308.726. Віддано голосів 289.218. Уневажнено 6.875 голосів. На поодинокі листи віддано: ч. 1 дістала 70.102 (два мандати); ч. 2 (ППС) — 18.869; ч. 4 (Бунд) — 806; ч. 5 (Поал. Сіон) — 418; ч. 6 (УНС) — 161; ч. 8 (Сель-Роб прав.) — 3.067; ч. 17 (сіоністи) — 24.627 (без мандату); ч. **18 (УНДО) — 100.437 (чотири мандати);** ч. 20 (москалі) — 7.756; ч. 22 (радикали) — 5.884; ч. 33 — 676. (З одинки вийшли: д-р Бр. Войцеховський і Височанський Віктор. Цей останній був колись українцем).

ОКРУГ 53 (СТАНИСЛАВІВ).

Листа ч. 1 дістала 97.144 голосів (три мандати); листа ч. 2 (ППС) — 12.893 голосів (без мандату); листа ч. 4 (Бунд) — 1.437 голосів (без манд.); листа ч. 5 (Поал. Сіон) — 589 (без манд.); листа ч. 6 (УНС) — 3.987 (без мандату); л. ч. 8 (Сель-Роб правиця) — 17.519 (без манд.); л. ч. 17 (сіоністи) — 25.849 (один манд.); **листа ч. 18 (УНДО) — 53.596 гол. (2 мандати);** л. ч. 19 (Сель-Роб лівиця) — 12.727 (без манд.); л. ч. 20 (Русское Народное Объединение) — 2.755 (без манд.); л. ч. 22 (соціялісти радикали) — 77.465 (три мандати); л. ч. 24 (вшехполяки) — 3.282 (без манд.); листа ч. 26 (УПП) — 354 (без манд.); л. ч. 33 дістала 2.932 (без манд.); л. ч. 36 (шумськісти) — 175 (без манд.); л. ч. 37 (без манд.).

ОКРУГ 54. (ТЕРНОПІЛЬ).

Всіх голосів віддано 377.648. З того на поодинокі листи припало: ч. 1 — 108.579 (чотири мандати); ч. 2 (ППС) — 3.458; ч. 4 (Бунд) — 206; ч. 6 (УНС) — 1.276; ч. 8 (Сель-Роб правиця) — 1.076; ч. 10 (Брыль) — 16.974; ч. 17 (сіоністи) — 31.153 (один мандат); **ч. 18 (УНДО) — 133.910 (чотири мандати)***; ч. 19 (Сель-Роб лівиця) — 4.782; ч. 20 (москалі) 1.498; ч. 22 (соціялісти-радикали) — 42.845 (один мандат); ч. 26 (УПП) — 7.168 гол.; ч. 36 („Шумськісти"-комуністи) — 477; ч. 37 (льокальна листа) — 138; ч. 38 — 23 гол.; ч. 39 (ендеки) 24.105 гол. З одинки вибрані: Бойко Якуб, б. сенатор; Сапойпа Юзеф, Ярусельскі Ксавер (дідич з Качанівки), Коспарскі Владислав.

•

У вчорашньому виказі членів нової української соймової репрезентації пропущено вибраного з держ. листи ч. 18. Павла Васильчука, бувш. посла.

***) Офіціяльний звіт окр. виб. комісії подає, що передше подано помилково скількість мандатів 18-ки у тернопільськім окрузі, бо 18-ці припало лише чотири мандати, а пятий (себто О. Яворського) належиться 1-ці. Рівночасно в звіті подано, що в тернопільськім окрузі уневажнено около 3.000 голосів.**

Чому ми не здобули мандату у Львові?

Враження одного з членів виборчої комісії.

Як муж довірія УНДО засідав я при одній комісії, до якої належали вулиці, замешкалі майже жидами. Ціла комісія була теж жидівська, бо навіть голова її був жид. І що мені впало в очі, коли я обсервував наплив виборців до виборчого льокалю? Перш за все всі жиди без різниці віку і пола лавою йшли до виборчої урни, щоби віддати свій голос. Уломні каліки, сліпі, глухі, криві, столітні, майже непритомні, старці не йшли самі, бо не могли, а несено їх на руках і коли провідник питав їх про місце замешкання та прізвище, то вони скляними очима глядїли лише перед себе, нічого не розуміючи, а лише їх асиста говорила за них, та один з асистуючих вкладав за цього каліку сімнайцятку (число жидівської листи). Рідко коли траплялось, щоби жида не було на листі. Значить жиди вже завчасногідь подбали, щоби кожний з них був на виборчій листі. Часом траплялось, що зголосившися виборець подав зовсім інше прізвище а навіть інше імя, ніж те, яке стояло у виборчому списі. І подумав би хто, що той голос для жидів пропав, а воно ще далеко до цього було. Перш за все члени комісії, не виключаючи предсідника, інлагували виборця: „а може пан сен іначей назива"? А тоді виборець подає своє інше призвище і вже воно підходить до того, що є у списку, але ще не „штимує" імя, бо виборець каже, що він „Даніель", а у списку стоїть: „Давід", тоді один з комісарів, жид, декляду: „то юж штимує, бо у нас жидуф Даніель, а Давід то вшистко едно!" — і справа полагоджена, жид віддав голос і вдоволений йде, але не до дому, а на вулицю, де агітує і вишукує таких, котрі ще не голосували, та силою їх тягне до виборчої урни. Одного жидка я замітив, як три рази приводив до виборчої салі щораз то нових калік. А бувало і таке: приходить перед комісію жидівка і каже, що називається Рухля Кваргельдуфт: шукають у списку, але нема Рухлі — є лише Пепі Кваргельдуфт. Відходить отже з нічим, бо один з членів комісії (поляк) завирокував, що це інша особа, та жиди комісарі про око згодились на це, але один жидок (відай муж довірія тої листи) вибігає за цею жидівкою...

По хвили вертає жидок на салю, а за хвильку приходить та сама жидівка стає у „хвостику" і прийшовши на чергу, каже: „назнвам сен Пепі Кваргельдуфт" і віддає голос.

В багатьох випадках члени комісії (не виключаючи предсідника) інлагують виборця: „а ту на спісе стоі Йовель Померанц, кто то ест?" — „То муй монж", відповідає жидівка. „А чему не пшиходзі глосовать?" питає далі член комісії, жид. — „Бо хори!" — „Ну то взьонщь фіякра і пшивезьць зараз"! паде приказ від голови комісії і хорого небавком привозять!

Ці спостереження я виніс, як наочний свідок при одній лише комісії. Так робили вибори жиди. І вислід їх заходів знаний! Здобули у Львові 2 мандати, а досі мали лише один. Ще одно: У жидів є служниці, майже всі наші українські дівчата. Всі отже жидівські служниці голосували на такі картки, які дістали від своїх хлібодавців. (Одна зі знайомих мені служниць хвалилась прилюдно, що її „пані" дала 2 зл. і казала йти голосувати на 17). Богато служби у жидів не мало права голосу, бо не було їх у списку. Питаю одної збідованої старшої жінки, (яка прийшла з книжечкою до молення і витягнула з неї 18, та почувши, що її в списку нема, відходила зажурена), — чому не подбала, щоб її замельдовано, і довідуюсь, що жидівка 15 літ держить ту служницю, але не мельдує її віде, щоби не платити каси хорих. Не знаю, чи це можливе, але таке мені каже та змізерована на жидівських послугах наша жінка.

Отже до побіди жидівської листи причинились: за все їхне зрозуміння справи, їхня національна свідомість... та наші служниці, які є національно (завдяки нашій байдужости) несвідомлені та ніхто з нас тими тисячами обездолених дівчат не займеться.

А тепер пригляньмося, як ми робили вибори у Львові? Перш за все ми довго рішались, чи йти разом, чи кирилити один одному. Побідила вправді здорова думка, що треба нам йти до виборів у Львові одною лавою, всі разом без огляду на партійну приналежність, але все таки ображені в своїх „гонорах" і амбіціях одиниці кирилили... П. Сенюта не зняв своєї кандидатури, а навпаки, його висланники обходили укр. доми та роздавали листу Сенюти, а сам він видав навіть величезні афіші та свої портрети великого розміру, щоби все те розліпити по Львові. Не ставало йому лише цивільної відваги до розліплятування тих реклям, але кирилл кирилом, розлам в наші ряди вже внесений, а прихильники Сенюти і він сам у своїх кругах висміювали роботу УНДО та деморалізували укр. громадянство. Наслідки цього були ті, що одні зовсім не йшли до голосування, а другі, щоби не дати голосу на ненависне їм УНДО, давали свої голоси на соціялістичну двійку. І ось ми втратили посольський мандат у Львові. А при свідомости великої ваги укр. мандату у Львові, при добрій волі можна було все зробити. Та на жаль в нас нема цього всего, в нас партійні інтереси гору, а відтак наше вікове рабство, наша халатність, наша політична незрілість. Жиди несли творих калік до виборів, жиди служали наші служниці віддавати голоси на їхню листу, а ми не лише не дбали, щоби наша служба пішла голосувати, але самі байдужно дрімали та до [illegible] не ходили. Ось такий факт: Стрінув я служницю одного нашого меценаса. Вона була в списку і не голосувала... Я питаю її, чому не пішла і не голосувала... Я питаю її, чому не пішла сповнити горожанського і національного обовязку, а вона відп[ов]іла таке: „Мене пані не хтіла пустити, бо, каже, що принесу яку слабість з міста і дитину заражу". Це факт і я можу назвати по меценасову і її служницю, але це таке болюче, що соромно мені признаватися, що між нами є такі люде...

Вибори ці може нас навчать розуму. В оцих мертвих числах наших голосів ми можемо тепер орієнтуватися, де і яка в нас сила, ми можемо ствердити, що ми втратили, внаслідок нашої партійности, та витягнути з цього висновок до нашої майбутньої праці. Перш за все треба покінчити з такими кирилниками, які для особистих амбіцій вносять деморалізацію в ряди нашого громадянства. Для таких деморалізаторів не повинно бути місця між нами. Всякі „Союзи укр. міста Львова" повинні щезнути в липп землі. Шануючий себе громадянин не приложить від нині руки до геростратової роботи ріжних Дон-Кіхотів, бо де як де, але у Львові повинен нас оживляти один дух, одна ідея.

Управнених до голосування українців у Львові є понад 20.000, отже треба нам перш за все подбати, щоби ми всі були у списі виборців, а відтак треба дбати, щоби ми в майбутньому не легковажили собі такої справи, як вибори. Нехай отже сьогорічні вибори будуть для нас наукою, що і як нам в майбутньому робити.

Г. М.

Подяка письменниці-ювилятки

ПОДЯКА ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ всім, хто обходив свято її 40-річного ювилею літературної діяльности.

Дорога українська старшино, сестри й браття, і ти, молодіже обох полів!

Вже майже більше як місяць минув з того часу, коли українська суспільність Европи а частково й за морем (за ініціятивою жіноцтва на Буковині і в Галичині) святкувала 40-річний ювилей моєї письменницької діяльности — на Буковині, в Галичині, в Чехословаччині, на Великій Україні, в Америці та Канаді.

Інтеліґенція, хліборобство (висилаючи делеґатки), робітництво, високошановні вчені, професори, військові, еміґрація — коротко сказати: всі дорогі сестри й браття, хто більше, хто менше знав мої письма, — в цей, для мене так великий, так святочний час висилали свої привітні телеґрами, прегарні дописи, щирою теплотою надихані поезії, виявляли ознаки життя, своєї духової співучасти в тім святі. Особливо відзначилася своїм святкуванням Коломия.

Та я на все те досі майже лиш мовчала.

Але годі довше мовчати.

Подяка-ж тобі, велика українська громадо, за все те принесення твоїх духових і матеріяльних дарів: подяка й поклін за твою єдність у відданню твого вшанування скромній трудовниці! Подяка й велике, щире спасибіг з глибини серця від вірної й відданої тобі до смерти робітниці-письменниці

Ольги Кобилянської.

Виборчий рух.

З оживленого передвиборчого підготовчого руху не можемо подавати докладних звітів наслідком недостачі місця, і тому обмежуємося тільки до зареєстрування цілої низки віч і довірочних нарад.

ОКРУГ 49 (САМБІР).

У Ліському повіті відбулися віча в таких місцевостях: с. **Рябе, Стефкова, Березка, Середне Село, Жерниці, Мхава і Кальниця.**

В городецькому повіті: с. **Любінь Великий, Бірча, Поріч Задвірний, Ставчани і Любінь Малий.**

У самбірському повіті. Устіянів і Лютовиська.

ОКРУГ 51 (ЛЬВІВ).

У **Жовківщині** відбулося віче в с. **Виховиях. У Сокальщині** відбулося велике **жіноче віче в м. Белзі.**

ОКРУГ 52 (СТРИЙ).

В Калущині відбулися віча в таких місцевостях: **Мостище, Верхня, Збора, Завадка, Кропивник, Горинь, Студінка, Томашівці, Сівка, Войнилів, Кудлатівка, Цвітова, Луця, Ясень, Слобідка, Прислуп, Мавдан, Небилів, Кадобна, Лоділів, Новиця Горішна, Красне, Негівці, Гуменів, Довга Войнилівська, Копанки, Підлісся, Загіря, Калуш.** Крім того відбулися великі віча в **Калуші, Войнилові та Перегінську,** а далі в **Рапиці, Підмихайлю, Завою, Будилові та Новиці.**

В турчанському повіті слід зареєструвати ще велике віче УНДО в с. Ісаї Ясінка. З нагоди виборів арештовано в Турчанщині таких громадян, членів партії УНДО: **Андрія Рівняка і Михайла Головка,** селян з Роздуча, **Миколу Нановського з** Мельничного, **Івана Ільницького Рябинця** с. **Миколи з Михнівця, Андрія Горечка, Волод. Шолдру, Романа Шолдру і Леся Царика з Турки.**

ОКРУГ 53 (СТАНИСЛАВІВ).

Перш за все слід занотувати велике віче в Станиславові, а далі з галицького повіту віче в с. Залуква.

ОКРУГ 54 (ТЕРНОПІЛЬ).

У Борщівщині слід зареєструвати віча в таких місцевостях: **Кривче Горішне, Мельниця, Глубічок, Усте Епископське, Пилипче, Волківці (біля Борщева), Горошова, Більче Золоте, Мушкатівка, Мельниця, Д[з]виняча, Михайлівка, Вільховець, Волківці, Тарнавка, Стрілківці, Ланівці, Шишківці, Королівка, Олексинці** т **Шершенівці.**

Крім того слід занотувати в **тернопільському окрузі** ще такі великі повітові віча: в **Теребовлі, Бучачі, Гримайлові та в Товстім.**

ОКРУГ 55 (ЗОЛОЧІВ).

В Бережанщині треба ще зареєструвати віча: в с. **Пліхові, Волиці та Краснопущі** а крім того велике віче в **Бережанах, Шибалині, Лапшині та Тростянці.**

В Жидачівщині реєструємо ще віча: **в с. Березині, Юсиптичах, Деменці Лісній, Розволі та в Держові.**

Виборці! Заки вложите картку до коверти, сконтролюйте, чи в коверті нема вже якої картки і чи коверта остемпльована!

Свято роковин Кубанської Республики.

У неділю, 26-го лютого н. р. у Празі Громада Кубанців у Чехословацькій Републиці улаштувала святочне засідання з нагоди 10-ліття від дня проголошення Кубанської Республики. На засіданні з промовами виступали голова Управи Громади проф. Української Госп. Академії і Українського Вільного Університету в Празі Ф. А. Щербина і бувш. голова Кубанського Уряду та голова Кубанської Законодавчої Ради і Делеґації Кубанської Законодавчої Ради за кордон на Мирову Конференцію проф. Л. Л. Бич. З привітаннями виступали: від Українського Центрального Студентського Союзу „ЦЕСУСА" — президент „Цесуса" Вас. Орелецький, від Вірменського Студ. Союзу в Чехословаччині голова Союзу — Гр. Атанасіян, від грузинських соціялістів-федералістів —Назашідзе, від Національно-демократичної партії горців Північного Кавказу — Ізмаїл Сідаков, від Проводу українських націоналістів — Бойків, від Празької організації грузинської соц.-дем. роб. партії — Г. Г. Аіолло, від Секретаріяту Соціялістичної Ліґи Нового Сходу — з-р Т. Граб, від Вірменської революційної партії „Дашнакцютюн" — Д. Мелік-Даделіян, проф. Укр. Вільн. Ун-ту Дм. Антонович, бувш. голова Делеґації Української Центральної Ради на Кубані — М. М. Галаган. Крім цього прислали привітання проф. М. Славінський і Грузинський Студ. Союз у Чехословаччині.

Після промов проф. Ф. Щербини і проф. Л. Бича гостям подали чай, під час якого виступали з художньою грою на бандурі кубанський бандурист Мих. Теліга, студент Української Госп. Академії, і Кубанський Хор під орудою студента тієї ж Академії Т. Яржа. Виступи Мих. Теліги і хору мали великий успіх. Товариська гутірка затягнулася до 12 год. ночі.

Кубанець.

В безконечній черзі...

ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС 17-ЬОХ.

ТРИЦЯТЬЧЕТВЕРТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

Нині виголосив велику оборонну промову адв. д-р Шухевич, яку скінчив перед 2 годиною. В промові своїй, яку д-р Шух. присвятив головно розборові й аналізі закидів акту обвинувачення проти обв. Атаманчука, торкнувся він принціпі й закидів, звернених проти обв. Дерлиці і п-і Королюкової. Критичним розбором тез прокуратора, великим знанням справи навіть у дрібних деталях, а передовсім простим, ясним і переконуючим викладом, ілюстрованим численними влучними й дотепними прикладами, зробив обор. д-р Шухевич безперечно велике враження на лаву присяглих.

По нім в год. 2 зачав свою промову обор. підсудних Яницької, Коваліська і Віретюка адв. д-р Давидяк, що промовляв до год. 2.45. Свою промову д-р Давидяк закінчить завтра, а по нім прийдуть до слова адв. д-р Павенцький і д-р М. Волошин.

—о—

ЗАКІНЧЕННЯ ПРОМОВИ Д-РА ВОЛОД. СТАРОСОЛЬСЬКОГО.

В дальшій части своєї промови обор. д-р Старосольський торкнувся закиду з § 58 (держ. зрада) і закиду з § 67 (шпіонажа) дотично всіх троїх Вербицьких. Цих справ не можна ставити біля себе. Або одно — або друге. Або державна зрада — або шпіонажа. Злочин з § 67 може мати тільки тоді місце, коли хтось збирає відомости на те, аби їх свідомо передати чужій державі. А доказу на те, що УВО збирала матеріяли для чужої держави, тут не подано. Навпаки — служаний тут як свідок Шумський, член УВО, засуджений у крак. процесі зазнав, що збирав інформації виключно для УВО, отже, як він казав, для потреб будучої Української Армії, а не для чужих.

Опісля д-р Стар. перевів зручно аналогію між польськими легіонами з часу світової війни і нинішньою УВО. Те саме, що закидувано в своїм часі легіонам, оскільки йде о § 58 (держ. зрада), те саме закидається нині УВОрганізації. Але ніхто тепер не в силі передбачити, якими шляхами в майбутньому піде ще УВО і чи її шляхи не будуть може колись іти рівнобіжно з шляхами польської армії. Ми бачили вже в світовій війні, як мінялися скоро події, як з ворогів робилися союзники, а з союзників — смертельні вороги. І ніхто сьогодні не може знати, яким шляхом підуть дальші події, які ще можливости стоять перед УВО (чи іншою організацією українських військових). Політично можна приняти все, можна й приняти, що УВО поповнює зраду, але юридично такий закид на адрес УВО недопустимий, бо тут можуть бути ще всякі можливости.

З черги обор. д-р Стар. торкнувся крак. процесу і зазначив, що коли організатор цілої акції, цілий інспіратор і керманич, потягнений у Кракові до відповідальности тільки з § 67, то як можна тут потягати до відповідальности з § 58 людей, яких діяльність була тільки слабою відбиткою діяльности засуджених у Кракові? З тих причин просив він відкинути рішуче питання з § 58.

Михайло Вербицький.

Щож до Мих. Вербицького, то йому абсолютно нічого не можна закинути. Знайдено його знимку в паперах Піпчинської, знимку-копію з давніх літ, з часу, як він ніяким чином не міг розвивати тої діяльности, яку йому закидає акт обвинувачення. І за те мається його покарати і з § 58 і з § 67, тоді, коли керманичів цілої акції — по словам комісаря Мітленера і військових знавців — засуджено у Кракові тільки з § 67! Так само рішуче виключена річ, аби Мих. Верб. міг писати отой лист з погрозами, який лежить тут в актах. Ані це письмо, ані зміст цього письма не вказують на можливість авторства Мих. Верб-ого. Аджеж його інтелігенцію бачили п. судді тут на салі. І він мав би писати такі неграмотні листи, він мав би мішати в своїм письмі й латинські букви? Для мене ясно, що цей лист писала польська, а не українська рука.

Тут вже закинув Мих. Верб. страшні річи: участь у ріжних саботажах, зокрема співучасть у нападі на почту. А ми тут доказали, що в часі нападу на львівську почту Мих. Верб. сидів у Тарнов. Гурах. Чиж можна отже на основі самих конфіденціональних даних засудити Мих. Верб-ого?

Ольга Вербицька.

Лишається мені ще обв. Ольга Вербицька. Їй закидається, що вона зробила одну дописку в листі до Волощака. Я виступав як оборонець у крак. процесі і можу торжественно засвідчити, що хоч Піпчинську засуджено, то вона зовсім невинна. Піпчинська — моральна жертва Волощака. А вонаж людина старша, досвідчена, 30-літня, а все таки стала жертвою Волощака. А щож казати про Ольгу Вербицьку, що в 1926 р. не мала ще скінчених 17 літ. І чи така наївна дівчина, мало не дитина, здібна взагалі до закидуваних їй злочинів?

Ольга Вербицька — це випадковий підсудний, вона попала на цю лаву просто через непорозуміння. І я прошу вас, п. судді, не топтати тої рожі, яка виросла при вул. Королевої Ядвиги, прошу видати і щодо неї увільняючий вирок!

На закінчення скажу, що я був тут увесь час лицарем правди. І ходить мені тут тільки про перемогу правди. Тепер хочу ще звернути увагу на найстрашнішу річ, на засудження невинного. Покликавшись на слова воєводи із „Зачарованого кола" Люціяна Ридля, обор. д-р Старосольський закінчив свою промову словами: Нехай вас Бог боронить, аби ви коли мали таке почувати, як той воєвода, а мені нехай Бог простить, коли я може за слабо зналюював невинність і повну непричасність до убивства мого клієнта Ів. Вербицького...

ПРОМОВА Д-РА СТЕПАНА ШУХЕВИЧА.

Розумію вас, п. прис. судді, що ви зробили велику жертву, що ви, відірвані від ваших фахових занять, посвятили стільки дорогого часу, аби сповнити свій високий горожанський обовязок. Тому буду обмежуватися до найконечнішого, буду говорити якнайкоротше, просто телеграфічним стилем, аби вам забрати якнайменше часу.

Виступаю як оборонець обв. Атаманчука, Королюкової і Дерлиці. В крак. процесі була така сама основа, там виступали ті самі свідки, ті самі знавці, а прокуратор і один із членів трибуналу походили зі Сх. Галичини. Отже всі вони знали добре наш терен. А одначе там засуджено обвинувачених тільки за злочин з § 67; за злочин з § 58 не покарано нікого.

Що таке конфіденціональні відомости?

Все, що закидається моїм клієнтам, оперте на конфіденціональних відомостях. Алеж конфіденціональні відомости не можуть бути ніколи доказом чиєїсь вини. Вже Жеромський сказав у своїм „Пшедвйосню", що „конфідент — це витвір підлости людського духа" і це є святою правдою. Коли я в однім процесі боронив обвинуваченого перед злочином, який закидувано йому на основі конфіденціональних відомостей і виступив у своїй промові проти вīродостойности конфіденціональних відомостей, то предсідник перервав мені промову словами: Алеж, п. меценас, будьте спокійні! Таж ні я, ні ніхто з членів трибуналу не буде на основі конфіденціональних відомостей судити обвинуваченого. Про це вас запевняю з отсього місця.

А ніхто не може заперечити, що всі злочини закидаються моїм клієнтам виключно на основі конфіденціональних відомостей! Зокрема обв. Атаманчук, отсей простий, нескомплікований хлопець з села, виріс на основі таких конфіденціональних відомостей на злочинця, а навіть на одного з виконавців убивства на особі кур. Собінського!

Тут прочитано інструкцію УВО, за допущення якої я дуже вдячний п. прокураторові. Я не знаю, чи це дійсно інструкція УВО, але вірю, що так воно є. І щож ми бачимо? Обв. Атаманчук зізнавав і в слідстві на поліції і в слідстві в суді зовсім не так, але навпаки — цілком інакше, як на казувала інструкція. Тут обор. д-р Шух. переходить по черзі найважніші місця із зізнань Атаманчука і доказує, що він зізнавав усе протилежно, як наказує інструкція УВО. Отже міг Атаманчук бути членом УВО і так поводитися, так зізнавати?

З черги обор. д-рШух. перейшов до зізнань Атаманчука про Чернявського. На основі докладної аналізи тих зізнань, покликуючись м. ін. і на зізнання надком. Мітленера, обор. д-р Шух. доходить до висновку, що ціла історія з Чернявським видумана. І сам надком. Мітленер сказав тут, що ця історія видалася йому зразу мало правдоподібною. Тому шкода часу нею довше займатися.

Мнимі псевдоніми Атаманчука.

Дальше обор. д-р Шух. перейшов до мнимих псевдонімів Атаманчука: „Довгий" і „Семко". Довгим називали Атаманчука ще зі школи, Семко, як виказують акти з крак. процесу і як виявила й ця розправа, це псевдонім Волощака. Отже можна тут говорити про ці псевдоніми Атаманчука поважно? А чого тут не конструовано на основі цих мнимих Атаманчукових псевдонімів! Так я вичерпав би, обмежившись до найконечніших річей, справи, за які обв. Атаманчук мав би відповідати з § 58. Переходжу до закидів проти Атаманчука з § 67.

За злочин з § 67.

За злочин шпіонажі можна потягати до відповідальности тільки в такім випадку, коли відомости про військові справи збирано і передавано свідомо чужій державі. А в нашім випадку про це й мови не може бути. Говорено тут богато про збирання моб. карт. Поминаю обставину, що моб. карта, отже легітимація кождого вояка, є найзвичайнішою річю, а не якоюсь військовою таємницею. Але деж докази, що обвинувачені збирали ці карти? Для мене ясно, що навіть зі збирання таких річей не можна витягати ніяких внесків. А тут мушу ствердити, що виявила розправа, що Атам. писав до Дерлиці по мід, а не по моб. карти. Про це ми чули тут з уст кількох свідків, про це зізнавав і Джуль і п-і Пенцак, що діставала мід від обв. Дерлиці, якого батько має велику пасіку.

Взагалі мушу ствердити, що докази на держ. зраду і шпіонажу, а також докази на убивство кур. Собінського обвинуваченими сконструовано так, як діточий будинок з карт. За першим подувом вітру мусить цей будинок розлетітися. Бо докази п. прокуратора не є ніякими доказами, тільки здогадами, не опертими на ніяких фактах! Тому, п. судді, як будете судити когонебудь з обвинувачених, не забувайте про трагічно засудженого Дрвалю з „Зачарованого кола" Люціяна Ридля.

Справа убивства кур. Собінського.

Переходжу до справи убивства. Із зізнань усіх свідків виходить, що убивства доконано 19. жовтня найпізніше в год. 6.15. Надком. Мітленера повідомлено про убивство вже в год. 6.20.

Пізнання убивників по зрості — це ніщо. Інакше виглядає щодо росту людина в хаті, інакше на вільнім просторі; інакше в темнім, інакше в яснім плащі; інакше в день, інакше в ночі, ще інакше в мряці. Тому до зізнань дотично зросту убивників не привязую ніякої ваги.

Квестія авізування убийників, того мав доконати пасажир Батятинського, мав доконати пасажир Батятинського. Авізер виїхав — це звичайна фантазія. Авізер виїхав — по зізнанням Батятинського — перед 6 год. а мнимі виконавці, яких нібито він Гасмана і яких той авізер мав завідомити, мали ...по 6 год. Деж тут льогіка? Деж це можливе?

Переходжу до справи дати їзди Гасмана. Тут зізнав він під присягою, що дати докладно собі не пригадує. Але задати докладно собі не пригадує, що того самого дня, безпосередньо перед їздою з двома пасажирами, возив д-ра Цепельовського. А він-же, як і п-і Гачевська, подали нам тут понад усякий сумнів, що д-р Цепельовський приїздив до її хорого мужа в дні 24. жовтня 1926. Тут для людини неупередженої ... думання

ючої нема ніякого сумніву, що ця їзда мала місце дня 24. жовтня, отже в 5 днів по убивстві.

Зізнання Гасмана перед судом.

З черги обор. д-р Шух. розібрав критично самі зізнання Гасмана перед судом, зокрема те їх місце, в якому він подав, що пізнав одного з пасажирів, а саме Атаманчука. На основі докладної аналізи тих зізнань обор. д-р Шух. доказує, що Гасман не міг взагалі бачити лиця свого вищого пасажира, бо це було неможливе, бо це при пануючій толі мряці, до того в темноті, було просто виключене. До того він не мав ніякої спеціяльної причини приглядатися своїм принагідним пасажирам.

Всі свідки зізнавали про накриття голови вищого пасажира і про його розкритий плащ. Про це говорив також Гасман. До того накриття голови я ще верну, а щодо розпинят. плаща, то я спитаю: Чиж убивник міг бути таким легкодушним, аби, вибираючись убити людину, йшов з розпинятим плащем? Хіба на те, аби його всі лекше пізнали...

Ідентифікування свідків.

З черги обор. спинився на справі ідентифікування свідків і доказував на влучних прикладах, які трагічні помилки заходили вже щодо того в криміналістиці. Ми надто часто, говорив він, ідентифікуємо ідентичність з тотожністю. А цеж зовсім ріжні поняття. Про це є авторитетні голоси світочів криміналістики, світочів науки, які обор. д-р Шухевич наводить.

Накінець обор. д-р Шухевич розглянув ще справу першої конфронтації Атаманчука з Гасманом на поліції і доказував на основі зізнань самого Гасмана в салі розправ, що він був з Атаманчуком цілої півгодини разом і його тоді якось не пізнавав. Що так було, Гасман виявив тим, що описав тут шаль Атаманчука...

Втеча Атаманчука.

Переходжу до тої мнимої втечі Атаманчука. Перший раз в життю чую, що втеча є доказом вини, що втеча Атаманчука має бути доказом, що він був одним з убивників. Надком. Мітленер сказав у слідстві, що Атам. по першім переслуханні міг набрати переконання, що його підозрівається в убивстві, а тут на салі сказав уже, що не міг. І таким крутійством має бути підкріплене обвинувачення проти Атаманчука в убивстві?

Опісля обор. д-р Шух. подає можливу причину виїзду Атаманчука зі Львова, а саме страх, щоб його не стрінула доля Штайгера, увільненого від смерти всього одним голосом... А мав Атам. причину боятися долі Штайгера, бо при першім переслуханні на поліції закинено йому недвозначно, що він причасний до убивства, а потім він читав і в газетах, що за ним пошукують. І як він не мав утікати?

Що таке зізнання Стецюкової?

Опісля д-р Шух. розправився коротко з зізнаннями Стецюкової. Коли вона, як виходить з актів, ні разу ще — буквально ні разу! — не сказала правди, а все фантазувала, то як можна повірити їй тут? Як можна повірити зізнанням істерички тої міри, що Стецюкова? Зізнаниям людини, нездібної органічно до говорення правди. Тимбільше не можна повірити зізнаниям співвязнів на своїх товаришів. На цю обставину оборонець наводить знов кілька маркантних прикладів з історії криміналістики.

В цьому місці заряджено павзу.

По павзі продовжав обор. д-р Шух. свою промову дальше:

Алібі Атаманчука.

Обв. Атаманчука потягнено до відповідальности за злочин убивства кур. Соб. Займуся тут його алібі. Він з обв. Дерлицею були того дня в кіні „Палас", куди тягнули в Дайся, який відмовився. Обв вони описали загально, але не в подробицях, де вони сиділи, що в кіні тоді грали, коли з кіна вийшли і що потім робили. Дальше оба вони твердили, що того дня була контроля білетів у кіні, що тут і доказано. Виключена річ, аби Атам. і Дерлиця могли умовитися що до алібі, бо в такім разі булиб зізнавали інакше, точніше, як вони в дійсности зізнали. Правда, тут прок. казав нам, що Атам. міг не тільки бути одним з убивників, але й міг вивідувати з кіна убивників про те, що кур. Соб. вийшов уже з кіна. Але чиж в такому разі можна припу-

те, що Атам. вибрав на доказання свого алібі саме побут у кіні „Палас", в тому кіні, в якому був 19. жовтня, отже перед своєю смертю, кур. Соб. з дружиною?

Таким чином я доказав, що акт обвинувачення — це будинок з карт, який за першим подмухом мусить розвалитися. Це будівля без підвалин.

Згадаю ще коротко про накриття голови Атаманчука. Свідки зізнали згідно, що той вищий з убивників був у шапці. А Атаманчук, ідучи з Джулем на поліцію, заміняв саме наче з розмислом свій капелюх на шапку Джуля. І це мав би бути той вищий з убивників? Такого наївного убивника хіба нема, аби сам видавав себе так перед поліцією!

Таким чином алібі Атаманчука ясне. Я переконаний, що не найдеться ні один присудний, що зміг би по тім усім відповісти на перше питання: Так. Не апелюю, але прошу вас відповісти на це питання: Ні!

Дерлиця і Королюкова.

Вкінці ще кілька слів про обв. Дерлицю. В актах у Піпчинської найдено згадку про Дерлицю, але не подано, який це Дерлиця. А Дерлиців є багато. Таксамо нічого не значить адреса Дерлиці в записках Волощака. Бо там були сотки адрес.

Ще менше говоритиму про п-ю Королюкову. Нічого конкретного не закидає їй і прок., поза тим, що вона удержувала звязки з обвинуваченими. Алеж це ніякий доказ її вини. Таксамо годі підозрівати її, що вона удержувала Атаманчука не зі своїх грошей, а грішми організації.

Більше про цих обвинувачених не думаю говорити, бо вважаю це за зайве і прошу увільнити моїх клієнтів!

—o—

Справлення помилок.

У звідомленні з вчорашньої розправи зайшло кілька помилок, які отсе спрaвляємо. А саме в 3. уступі промови д-ра Стар. випав один рядок, що змінив цілком зміст дотичного речення, яке мав звучати так: „Викопавці убивства не могли приїхати автом, бо вони могли прийти тільки від ул. Карпатської, яка веде від ул. Зеленої". В іншому місці подано помилково, що Гасман міг приїхати на ул. Тарновського найскорше між 6-ою, зам. між до 7-ої. В 11 стрічці другої шпальти з долу дата листу подана фальшиво; має бути: 18 жовтня, а не 28-го жовтня.

СПРАВА УНЕВАЖНЕННЯ ВИБОРІВ.

У звязи зі справою евент. домагань уневажнення виборів слід пояснити, що кожний виборець має право до 14 днів від оголошення вислiду себто до дня 20. березня внести протест проти вибору посла або взагалі проти виборів. Протест треба внести на руки предсідника окр. комісії. Про протест оголошується в „Моніторі Польськім" і до 14 днів можна зголошувати закиди проти змісту протесту. Скарги в справі уневажнення виборів рішає найв. суд.

ЗМІНА ТИТУЛІВ МАРШ. СОЙМУ І СЕНАТУ.

Варшава, 8. березня 1928.

Зачувати, що зміна титулятури президії законодатних установ сталася актуальною. Рішаючі чинники хочуть знести титули маршалків сойму і сенату, а на їх місце впровадити титули президентів посольської і сенатської палати. Колиб так сталося, то титул маршалка відносився би лише до найв. військової особи.

ОФІЦ. ВИСЛІД ГОЛОСУВАННЯ.

Округ 49. (Самбір).

Управнених до голосування 245.129, віддано голосів 180.786, уневажнено 831 гол., віддано важних гол. 179.952. На поодинокі листи впало: 1-ка 47.448, 2-ка 7.948, 3-ка 440, 4-ка 34, 6-ка 1.056, 8-ка 9.427, 10-ка 5.388, 14-ка 877, 17-ка 10.907, **18-ка 46.306,** 19-ка 5.105, 20-ка 6.260, 22-ка 17.523, 26-ка 4.467, 33-ка 1.283, 36-ка 15.488 (кат. нар.). 1-ка дістала 3 мандати (Бойко, Бриля, Бурда), **18-ка 2 мандати** 22-ка 1 манд. (Рогуцький Мик.).

Округ 51 (Львів-повіт).

Управнених до голосування 329.378, віддано 215.578 гол., уневажнено 873, віддано важних голосів 244.698. На поодинокі листи впало: 1-ка 58.728, 2-ка 9.906, 4-ка 807, 5-ка 439, 6-ка 1.387, 8-ка 6.040, 10-ка 11.888, 14-ка 2.546, 17-ка 11.723, 18-ка **76.553,** 19-ка 23.779, 20-ка 11.698, 22-ка 14.170, 24-ка 8.796, 26-ка 4.902, 33-ка 400, 36-ка 329. 1-ка дістала 3 мандати, **18-ка 3 мандати,** 19-ка 1 манд.

Округ 50 (Львів-місто).

Управнених до голосування 159.016, віддано 97.197, уневажнено 269, віддано важних 96.928 гол. 1-ка 24.715, 2-ка 12.996, 4-ка 2.188, 5-ка 690, 13-ка 3.592, 17-ка 28.411, **18-ка 9.617,** 24-ка 13.829, 33-ка 787 36-ка 106, 37-ка 0. 1-ка дістала 1 манд. 17-ка 2 мандати, 24-ка 1 манд.

ВАЛЬДЕМАРАС НЕ ЇДЕ ДО ЖЕНЕВИ

Женева, 8. березня 1928.

Вчора прийшла тут відповідь Вальдемараса на вислану йому телеграму справоздавця Ради Ліґи Націй Бльокленда у праві польсько-литовського конфлікту. Вальдемарас покликується на реґулямін ради і відказується приїхати до Женеви та пояснює, що це для нього неможливо зробити в так короткім часі.

РАДА ЛІҐИ НАР. ЗАПРОШУЄ ЕСПАНІЮ І БРАЗИЛІЮ.

Женева, 8. березня 1928.

На нинішньому засіданні Ради Л. Націй предсідник Урутія повідомив, що Рада готова вислати до Бразилії й Еспанії запрошення, щоби обі ці держави взяли знову участь у працях Ліґи Націй. Предсідник повідомив Раду, що звернеться до урядів тих держав із апелем, щоби не обстоювали при своїх постановах перед 2 літ про виступлення із Ліґи та щоби взяли участь у її діяльности. Опісля промовляли Чемберлен, Бріян, Шіялоя, Штреземан. Всі вони привитали з вдоволенням ініціятиву предсідника. Штреземан сказав, що треба жаліти, що вступ Бразилії й Еспанії припав саме з часі вступлення Німеччини до Ліґи.

Біржа.

Гроші.

Долляр 8·87·75—8·88·50, канадійський доляр 8·83·50—8·84·25, корони чеські 0·26·25—0·26·50, австрійський шилінг 1·25·25—1·25·75, рум. лея 0·05·50—0·05·5?, французький франк 0·34·50—0·35·00, швайцарський франк 1·71·50—1·71·80, англійський фунт 43·40—43·80, німецька марка 212·35, данціґський гульден 1·72·99, червінець 32·50—32·80.

Золото: 20 кор. 36·50—36·80, 20 франків 34·40—34·70, 20 марок нім. 42·40—42·80, 10 рублів рос. 46·80—47·20.

Срібло: кор. австр 0·65·50—0·68·70, 5 кор. австр. 3·50—3·55, фльорен австр. 1·75—1·80, рублі рос. 2·90—3·00, копійки за рубель 1·45—1·50.

Збіжже.

Пшениця двірська 51·75—52·75, пшениця селян. 50·00—51·00, жито 39·50—40·50, ячмінь бровар. 40·75—41·75 ячмінь на зливо 36·25—40·37·25, ячмінь пастівний 32·75—33·75, овес 34·50—35·50, кукурудза румунська 35·75—36·25, бараболі рафова 3·50—0·00, фасоля біла 48—58, фасоля колірова 43·00—46·50.

Памятайте, що всякі збірки на нагробник на могилі І. Франка треба посилати до Центробанку, Львів, Ринок ч. 10 і пов. на щадничу книжечку ч. 7910.

Відгухи днів.

Жіноцтво і Сенат.

До вас, шановні пані Львова, моє нинішнє слово!

В неділю 11. ц. м. відбудуться вибори до сенату. Голосують, як відомо, люди обох полів, які скінчили трицять літ життя.

До вас, шановні пані в виборчо-сенатськім віці моє слово:

Станьте як одна до голосування!!

Нехай вас не спинят ні дощ, ні болото, ні стид, ні наречений — всі йдіть!

Трицять літ — овва, велика річ. Може перед війною, коли панна виходила заміж маючи шіснацять літ — це був поважний вік. Але по війні...

Хлопці не женяться загалом, а як і женяться, то аж тоді, коли вже ноги не служать, коли вже зуби зідять на парубоцьких парах. Щораз частіше трапляється, що „молодий" каже по шлюбі до жінки:

— Поможи мені встати, хай тебе по цілую.

Або (коли вуж фіглярний):

— Подай мені зуби зі столика, хай тебе цусьну.

Шановні пані! Чи для таких старигаїв варто скривати свою метрику?!

Зрештою, як можна в нинішних часах трицять жіночих літ уважати за трицять дійсних літ. До війни можна було за той час нажитися, натішитись усім, що нам дає до втіхи світ. Було життя не те, що тепер і люди не так, як тепер.

Прийшла війна. Чи нажилися жінки в тому часі?! Хібаж вічні атаки і контратаки, розгортання і окруження, наскоки, засідки і напади могли сприяти життю?! Чи можна ці літа рахувати за літа?!

До емеритури подвійно, але до життя вони не вчисляються!

Отже: коли котра з пань родилася 5. грудня 1893 р., то відтягнувши шість воєнних літ, вона має найвище 24. А 24 роки на нинішні відносини це дитячий вік, чого доказом коротка спідничка і сьогорічний баль смотриків. Колиж бути справедливим, то як до емеритури воєнні літа рахуються подвійно, то в життї ці літа повинні відтягатися подвійно. В такому разі трицятьлітня жінка має нині 18 літ.

Але на кінець на тім.

Повоєнні роки. Чи можна їх уважати за спокійний, веселий і щасливий час. Вони коли не такі самі, то малощо ліпші. Відчисливши цих тяжких і поганих вісім літ від числа 18, будемо мати круглу суму 10. Це вже такий невинний і некомпромітуючий вік, що гріхом булоб стидатися його.

Коли ще возьмемо під увагу неточности метрики, (а відомо, що майже кожна жіноча метрика неточна), то вийде з цього, що до урни підуть самі немовлята, діти в дошкільнім віці і десь-не-десь учениця виділівки.

Шановні пані і панночки, горожанки Львова! До вас моє нині слово:

Станьте як одна до виборчої урни!

Галактіон Чіпка.

P. S. Наші мужі довіря всі жонаті, а до того дали слово абсолютної дискреції.

НОВИНКИ.

— **З нашого театру.** Пишуть нам: В неділю 11. п. м. приносить театр дві новинки, а саме пополудні о год. 3-тій нову постанову песи М. Старицького п. н. „ЦИГАНКА АЗА" з пп. Бенцалевою, Кривіцькою, Посацькою та п-ми Бенцалем, Боровцем, Рубчаком і Яремою в головних ролях. Вечером о год. 7.30 премієра нової оперетки Крауша п. з. „ЛЮБКА З ПУШТИ". Головні партії креують: пп. Орлян, Бенцалева, Сталниківна, Неделко і Ярема. Нові артистичні еволюції і балет. Оркестра збільшена. — Білети від тепер в „Союзнім Базарі".

— **В програму концерту Богдана Бережницького,** який відбудеться 12. березня о год. 8 вечер. у салі Муз. Т-ва ім. Лисенка входять такі твори: прегарна старо-класична соната А-дур Боккеріні, концерт д Альбера, суїта на віолончелю, сольо відомого віденського композитора Іріша, яка буде вперше виконана взагалі на цьому концерті, а далі ряд дрібніших творів як Дворжака Рондо, Бруха Коль-Нідрей і твори Генделя, Тенаглії і т. д. Концерти нашого челіста є справжньою прикрасою наших скупеньких концертових сезонів, тому можна надіятися, що тогорічний виступ нашого артиста як і всі попередні аустріне та сама тепла і щира симпатія нашого музикального громадянства. При фортепіяні Василь Барвінський. Білети в „Союзнім Базарі" вул. Руська ч. 20.

— **Громадяни Жовківського передмістя** у Львові святкують Шевченкові роковини у неділю, 11. п. м. По Службі Божій в 11 год. відправиться в парохіяльній церкві св. Пятниць Молебен, а вечером в 7. год. відбудеться в домівці читальні „Просвіти" вул. Жовківська ч. 62 „Святочний вечір". Програму вечера виповнять: промова, декламації, між іншими п. Ліди Туркевичівної, дует на сопран та тенор, який відспівають в супроводі смичкового квартету п. Соня М. та п. Остап Бойко, сольо-гра багато-надійного скрипака п. Володимира П. та продукції мішаного хору під управою п. Т. Купчинського. Виділ читальні запрошує наше громадянство до якнайчисленнішої участи.

— **Темна хроніка.** Замарстинівський громадянин Мойсей Немет, що жив із гри в карти в поїздах із заїзними пасажирами, згинув як жертва своєї професії. Коли обіграв якогось селянина із Сихова, втік перед ним на дах поїзду і не запримітив, що поїзд переїзжає попід залізний міст; міст розторощив йому смертельно голову. — На жидівську пурімову маскараду в салі Скарбка вибрався професійний злодій Мендель Сегаль без маски; підчас забави хтось із гостей, що вибрався туди із ножем пробив його під серце. Сегаль помер. — Двох селян із Потока біля Тинятиск суд засудив на 4 роки вязниці за підпал фільварку місцевого дідича; обвинувачені признались до вини.

— **Катастрофи й нещастя.** Крига на Вислі, в Ястарні, понесла 10 рибальчих лодок. На Камчатці вибухли три вулькани у супроводі землетрусу. — На Яві в Семаранг вибухла фабрика штучних огнів; 20 осіб убитих, 50 ранених, 100 домів зруйнованих. — На чеськім Шлеську в копальні „Вячеслав" експльозія підземельних газів ранила кільканацять шахтарів. — В околиці Мессини (Італія) відчули на протязі кількох секунд сильний землетрус.

— **Реформа подружого закону в Німеччині.** Юридичний комітет Райхстагу рішив додати нові параграфи до збірника громадянських законів, які дозволять мужеві або жінці домагатись розводу, коли зможуть доказати, що одно з них своєю поведінкою не дає змоги продовжувати спільного життя. Наведені факти не повинні бути старші як заперед року. Ясно, що особа, яка вносить скаргу не може бути сама винуватцем.

— **Рекорди.** Рекордом колекційної манії треба вважати ідею одного малого артиста із Льос Анджелес, який збирає цілунки. Не як звичайні смертельники, збирачі марок, листівок, автографів, книжок або ґудзиків себто в загальнозрозумілий спосіб. Цей спосіб цілуватись — був би менше доступним і не мав би трівкої сили. Колекціонер цілунків має альбом із сніжно-білими листками, які посипує карміновою пудрою і на них листках прохає вибрану особу відбити свої уста та скласти свій підпис. Дотепний колекціонер збирає в першу чергу уста „фільмових зір", які сходять і заходять в Льос Анджелес. — До міста Плімут вернулась 60-літня міс Бенгем, яка виїхавши 20 літ тому в подорож до Швайцарії була така захоплена красою природи, що рішила побачити інші чудеса світа. Тому, що вона не мала досить гроша, йшла здебільша пішки. Міс Бенгем каже, що з огляду на свої скромні домагання, вона не мала за великих трудношів у мандрівці. 20-літня безплатна подорож для приємности — небуденний жіночий рекорд!

— **Національний клъовн.** З нагоди 10-ліття існування радянської влади вона признала святочно один новий офіціяльний почесний титул: „національного клъовна". Його дістав головний клъовн державного московського цирку Віталій Басакенко. Як виходить із признаня чести цієї доступив наш земляк. Інший земляк талановитий письменник Михайло Зощенко теж служить своїм гумором московській культурі. Що й казати: треба великої сміливости, щоби носити титул „національний клъовн" із гордістю. Може треба її більше як виконувати свою професію під режимом, де найрідшим явищем життя є щирий, безпосередній сміх. Радянська влада опікується дбайливо цирком як єдиним місцем, де цей сміх прилюдно дозволений і то дозволений клъовнам. Національний клъовн має більше права критикувати існуючий лад як недавній найближчий співробітник Леніна — Троцький. Ця опіка клъовнами нагадує сильно звичаї російських царів, які залюбки дозволяли своїм блазням на те, чого не вільно було їхнім міністрам: на щиру критику їх хиб і існуючого ладу. Блазень, який жив у вигодах при боці царів і королів, розсмішуючи їх, мусів поволі тратити свою злобу. Відзначити циркового блазня почесним титулом „національного клъовна" — прерозумна політична тактика. Такий достойник не зможе вже на майбутнє дозволяти собі на те, на що дозволяв досі. Правда, що навряд який уряд дозволив би собі нині признатити такий титул цирковому блазнюкові за його талант. Хоча би тому, що національних клъовнів є скрізь забагато.

— **Літературний кутон.** Литовські письменники зорганізовані в П. Е. Н. Клюбі не прийняли запрошення варшавського ПЕН Клюбу. — Льондон заповідає премієру Оскара Уайльда. Чи віднайшли який новий рукопис автора „Портрету Доріяна Грея", чи досі ще Льондон не бачив якої з його пес? Ні. Нововиставлена песа написана Уайльдом кілька місяців тому... на тамтім світі. Уайльд подиктував її одному із своїх посмертних приятелів, через медіюм. Приятель звернувся до знавців, які ствердили, що стиль твору справді Уайльдівський. Аж після вистави інші знавці зможуть висловити своє слово: в якій мірі твір відповідає всім прикметам ґалянту Уайльда. Песа називається „Чи є це сфальшування?" Коли Уайльд дав песі сам заголовок зпоза могили то виходить, що він не втратив свого дотепу, бо найважнішою проблемою песи буде не її літературна вартість, ідея, форма, сюжет... а питання: „чи є це сфальшування творів Уайльда?"

— **Конкурс на праці про Верґілія** проголосив італійський уряд з нагоди ювилею Верґілія, який святкуватимуть у Міляно 1930 р. Міжнародній конкурс розписаний на розвідки про мистецтво, техніку та мову поезії Верґілія.

— **Подорож у честь письменника.** Оригінальну ідею для вшанування памяти Жіль Верна найшло товариство в Копенгагені. Почитувачі таланту великого вихователи молоді рішили, що його роковини можна найкраще відсвяткувати здійснюючи ідею одного із його творів. Вибрали „Подорож довкола світа в 80 днях". Розписали конкурс між 500 шкільними хлопцями, які хотіли би зробити подорож довкола світа в 45 днях. Найбільше відповідним до цього признали 15-літнього Палле Гульда, що володіє свобідно французькою та англійською мовами і є німково розвинений. Він може вибрати собі довільний шлях і користуватись усіма засобами модерної комунікації: залізницею, кораблем і літаком. Поїде він через Англію до Канади, а звідти через Японію, Китай, Сибір, Москву та Берлін. Весь час буде він списувати свої враження подорожі, яких виривки помістить данська преса. Канада і СРСР обіцяли вже хлопцеві безплатний проїзд. Гульд приїхавши у Льондон дав своє перше інтервю: „Моя мама, прощаючись зі мною, страшно плакала. Я ні. І тато теж ні. Я почуваю себе дуже щасливим, хоча морська хороба мучила мене весь час підчас переїзду до Англії".

— **Певна система.** Берлінець Артур Кіль збирав від довгого часу сила гроша, найшовши певну систему гри в тоталізатор. Його судять за ошуку. Кіль заявив, що перед судом докаже чистоту та правильність своєї системи. Його замкнули в окремій кімнаті і дали число франц. спортового часопису. Він мав відгадати, які чотири коні виграли на вчорашніх перегонах і скільки заплачено за них тоталізатора. Кіль проголосив висліди своїх обчислень. Знавці перевірили їх і при напруженій увазі публики заявили, що хто грав би по системі Кіля, програв би. На салі почули регіт. Тоді Кіль не збентежений заявив, що в таких обчисленнях помиляються найбільше досвідчені знавці і він прохав дати йому змогу ще раз доказати певність своєї системи. Тепер він буде відгадувати кінських переможців при найближчих перегонах. Не є виключене, що навіть деякі із суддів підуть на раду Кіля і поставлять на коней ним вказаних.

— **Світова всячина.** Самоєди дістануть окрему автономічну державу; покищо їхній уряд заступатиме... міська управа Архангельська. — У Римі вийшов розпорядок, що всі родичі, що мають дітей і є звільнені від міського податку мають безплатний проїзд трамваєм. — Америк. сенат затвердив франц.-америк. мировий договір. — Палестинська влада не впустила збійника Петлюри Шварцбарта до Палестини; він мусів зупинитись у Сирії. — У Кольоні помер власник славної парфумерії „Кольонської води" з числом 4711, Фердинанд Мюльгенс, у 88 р. життя. — Міжнародній конгрес інжинірських палат радить від 9. до 12-го п. м. у Празі над справами шкільних інжинірів середньої Европи. — Вдова по Вільсоні має кандидувати на становище заст. президента Злуч. Держав. — Трьох урядовців у банку в Ротердамі вкрали більш як 150.000 гульд. — Бувший бельг. міністр закорд. справ Вандервельде матиме кілька відчитів в єрусалимськім університеті.

Музей Н. Т. ім. Шевченка у Львові.

ПРИРОДНИЧИЙ ВІДДІЛ.

Останніми літами постійно нагромаджувалися в Музею Н. Т. ім. Ш. матеріяли з ділянки природничих наук але задля браку приміщення та відповідної обстановки Управа Музею не могла приступити до відкриття окремого природничого відділу.

Щойно в лютім 1927 року користуючися трьома опорожненими на II. поверсі салями пішла праця й у тому напрямку. Весь матеріял, який був на місці розміщено у двох комнатах у слідуючому порядку: Саля I. призначена для мінеральогії, петрографії, палеонтольогії та геольогії; Саля II. містить збірку мотилів д-ра Вертратського, вільник д-ра Волощака, збірку мушель д-ра Левицького, збірку птиць та анатомічні препарати д-ра Панчишина.

Відкриття природничого відділу відбулося 6. червня 1927 в нагоди II. зїзду природників та лікарів, і з того часу росте заінтересування громадянства а у парі з тим і самі матеріяли новозаснованого відділу постійно збогачуються. Вслід за тим іде праця для впорядкування третьої салі, яка присвячена діловіяльній геольогії. Що торкається самих збірок, то вони зростають виключно дорогою дарів. Львину частину мінералів дістав Музей від Мінеральогічної Комісії при Кружку укр. гір. студ. Каменярі та від Геольогічного Гуртка УГС. у Пшібрамі. Члени бувшого Мінкому, що повернули вже до краю, продовжують дальше започатковану працю, а Геольогічний Гурток у Пшібрамі прислав і минулого року 174 мінералів та цінний технольогічний матеріял.

До розвитку мінеральогічно-геольогічного відділу у значній мірі причинилися також д-р В. Левицький, проф. Ю. Полянський, інж. Іван Озаркевич, інж. Север Пастернак, інж. Л. Желехівський, інж. Соботка, інж. Винар, інж. Капустяк, дир. Кузьмович, Б. Кордюк, ст. унів. д-р Романковський, д-р Долинський, укр. гімн. Дрогобич проф. Холодний, рад. Сопотницький, д-р Тисовський, проф. Лопатя, п. Максимович, Мирошкий, Клим, Фотинюк, Огродпік, Березовський, проф. Загайкевич, Кремінецький, Мельничук, Закулинський. Для відділу живої природи дарували: д-р В. Левицький цінну збірку мушель (71 рідних зразків), д-р Раковський збірку мушель та готові зоольогічні препарати у слоях. Радник Сопотницький збірку мушель, Огродпік колекцію мушель, проф. Шварц збірку комах (90 зразків).

Випхані або стрілені птиці дарували: д-р В. Левицький (21 зразків), рад. Романковський (5 штук), д-р Голубовський, проф. Білинський, рад. Козбур, інж Гливкнський, Степан Ботанко, Охримович, проф. Лещій, проф. Сметанський, проф. Мартинець, проф. Ю. Полянський, д-р Долинський, проф. д-р Панчишин дарував 37 анатомічних препаратів у слоях, 2 кістяки чоловіка, один змонтований, другий розложений у 5 касетках, 2 шафи, 3 лабораторійні столики 7 крісел та 340 анатомічно-гістольогічних образів.

Для першого січня 1928 р. інвентар виказує: Мінеральогія 1 ... числа; Орнітольогія ... числа; Ботаніка 1100 числа; Орнітольогія ... числа; Конхілії 75 числа; Анатомія ... (... образів) числа, Ентомольогія ... (... сет) числа; разом 7514.

Крім того в кожній ділянці остає ще ...

тато предметів до інвентаря ще не вписаних та не опрацьованих або задля браку відповідного лябораторійного приладдя, а-бо таких, що ждуть обробітки через фахових спеціялістів. В тому числі находиться також дуже поважна і все ще не впорядкована збірка хрущів д-ра Верхратського, яка за допомогою знаного спеціяліста П. Августа Штекля (Stöckel) буде також приведена до порядку.

Обробітки жде і богата палеонтольогія з Кавказу, дарована проф. Ковалевським а крім того петрографічні зразки.

Що торкається петрографії то болючо дається відчувати брак машинки для шліфів та поляризаційного мікроскопу. Та все ж таки мимо всяких труднощів, мимо скрутного фінансового положення у якому тепер находиться Н. Т. ім. Шевченка, будова природничого відділу хоч поволі, то все ж таки поступає вперід. Як доказ того хай послужить факт, що в III. салі для дітвори буде в короткі доступна для громадянства.

Одначе цей стан ніяк не вражує робітників, що поклали собі за ціль поставити і впорядкувати геольогічну збірку — Управа Музея вірить, що прийдуть їй з допомогою розсіяні по цілому краю природники, спеціялісти по геольогії петрографії чи мінеральогії, та щойно тоді буде змога поставити природничий відділ на відповідній висоті.

Зібрані матеріяли проситься слати на адресу: Музей Н. Т. ім. Шевченка — Львів Чарнецького 24.

Полянський.

Вибори до сойму доказали, що одинокою листою, що може рахувати на перемогу при виборах до сенату є листа Ч. 18 тому всі на 18-ку! Хто голосує на іншу листу як Ч. 18 той помагає лише нашим національним ворогам! Це доказали вибори до сойму.

З життя наших установ.

Одиноке українське Т-во обезпечень на життя „КАРПАТІЯ".

На основі осягненого порозуміння між синдикатом українських економічних установ з одним з великих заграничних реасекураційних товариств вдалося остаточно створити тривкі господарські підстави для дальшого істнування і розвитку одинокого українського товариства обезпечень на життя і ренти „КАРПАТІЯ" у Львові. На підставі затвердженої Міністерством Скарбу, децизією з дня 19. жовтня 1927 р. (поміщеною в „Моніторі Польскім" з дня 21. XI. 1927 р. ч. 266 концесії) підвищено основний фонд Товариства до суми 220.000 золотих, а рівночасно переведено в наслідок рішення Державного Уряду Контролі Обезпечень вальоризацію передвоєнних уділів Товариства до висоти 10 проц. їх передвоєнної вартости, а саме в той спосіб, що власникам кожних 10 передвоєнних листів буде видаватися в заміну за них 1 золотовий уділ вартости 100 золотих. На випадок представлення до виміни уділових листів у числі меншім як 10 буде видаватися їх власникам за один передвоєнний уділ вартости 100 корон один відтинок одного золотового уділу вартости 10 золотих.

Повищий повновплачений основний фонд Товариства в сумі золотих 220.000 ульокований згідно з вимогами згаданого Уряду Контролі Обезпечень і згідно з постановами обовязуючого польського асекураційного регулятиву частинно у вартісних пупілярних 8 проц. заставних листах Банку Господарства Краєвого а частинно в твердій валюті американських долярів і швайц. франків. Рівночасно Надзірна Рада Товариства на своюму послідному засіданні з дня 24. лютого ц. р. порішила: навязати контакт з одним з великих швайцарських реасекураційних товариств та заключити з ним корисний реасекураційний договір; поробити негайно заходи для значного обниження (від 3—9 проц.) дотеперішних тарифових премій Товариства та впровадження нових обезпечених комбінацій; підняти в свойому часі заходи для евентуального переведення фузії Товариства „Карпатія" з товариством обезпечень „Дністер", що є допустиме на основі польського асекураційного регулятиву.

Ці відрадні обставини вказують на те, що зруйнована війною одна з наших наймолодших установ відбудовується а маючи поважний повновплачений і вкслі забезпечений основний фонд в сумі 220.000 золотих та спираючися на корисних реасекураційних договорах дає запоруку повної своєї відбудови та своєчасного виконання своїх зобовязань а тим самим спопуляризування і поширення ідеї життєвих обезпечень серед нашого народу.

Повідомляючи про це загал нашого громадянства, уважаємо, що воно обовязане піддержати наше одиноке українське товариство обезпечень на життя, тому, бо „Карпатія" є, як і всі наші народні установи — добром цілого нашого народу. Обовязком проте всіх українців є пильнувати цього добра і дбати про збільшення його на корить і славу народу.

Тому обовязком всіх українців обезпечувати своє життя тільки в одинокім українськім товаристві на життя і ренти „Карпатія" у Львові. Рівночасно взивається всіх власників передвоєнних уділових листів, щоби вони зголошувалися в бюрах Товариства Руська 18, І. п. зі своїми передвоєнними уділами для їх переміни на нові золотові уділові листи.

Д-р Федак Ст. вр. о. Вас. Лициняк вр. Д-р Михайло Волошин вр.

Виборці міста Львова!

Подаємо до відома, що всі дільницеві Комітети працюють далі, як працювали до соймових виборів і уділяють інформацій та дають картки до голосування.

Всі члени дільницевих Комітетів в день виборів до сенату, 11. березня знайдуться на тих самих місцях, на яких були в неділю 4. березня.

УКРАЇНСЬКИЙ ВИБОРЧИЙ КОМІТЕТ НА МІСТО ЛЬВІВ.

Зі спорту.

„Україна" — „Гасмонея".

В неділю, 11. березня ц. р. в год. 3. по пол. на площі Сокола-Батька відбудуться перші весняні змагання між найкращою жидівською дружиною „Гасмонеєю" й „Україною". — Цими змаганнями оба клюби розпочинають весняний сезон і виступлять у репрезентаційних складах, тому змагання заповідаються дуже цікаво. Слід зазначити, що як „Гасмонея", так й „Україна" зміцнені новими грачами, з якими вже в найближчих тижнях підуть у бій за мистецтво, а наше громадянство, яке в минулім році живо заінтересувалося спортом, напевно явиться в рекордовій кількости, щоби морально і матеріяльно піддержати своїх змагунів.

Лещетарський біг.

Останній сніг зими спонукав К. Л. К. уладити лещетарські змагання. Відбулись вони дня 26. II. 1928 р. у конкуренції для старших на 12 км. та для молодших на 6 км. (до 18 літ). Траса вела від вул. Потоцького, долиною потічка, підбіг над залізничим шляхом до площі С.—Б. для юніорів, а для старших до „Залізної води" і назад. Головно був це плоський біг з малою скількістю підбігів, а проте вимагав великої справности, технічної та фізичної. Справився з цим бігом на 12 км. І. Мриц (К. Л. К.) прибуваючи до мети в знаменитій формі у часі 48 мін. 33 сек. Виходить із мети першим, тимто відразу надає сильне темпо, котрому інші змагуни не можуть дорівняти. Як високою клясою є Мриц для себе, свідчить його побіда над другим змагуном Рожанківським В. (К. Л. К.) о 7. мін. Третій Рожанківський Я. (К. Л. К.), четвертий Качала. Стартує 6. З бігу молодших на 6 км. перший Сіяк у часі 33 мін., другий Рондяк у 36 мін. Стартує знаменитe число молодих 15. Дають тим доказ, що вміють оцінити вагу зимових спортів, приготовляючись із запалом до майбутніх олімпійських лаврів.

Функції суддів сповняли Жарський і Старосольський. Змаганням придивлялось численно зібрана публика.

Дрeж.

„Берзон" на недільну обуву!

Ношення твердих шкіряних запятків, а ще підбитих підковками викликує тяжкий хід. Ношення гумових запятків БЕРЗОН дає легкий, гнучкий і тихий хід. Спеціяльно для жіночого черевика і для молоді є запятки БЕРЗОНА скромною елеганцією, не полученою з більшим видатком. Гумовий запяток БЕРЗОН є витревaліший від шкіри і удержує обуву в добрім стані.

Підчас слоти запяток БЕРЗОН є незрівнаний. Шкіра пересякає вогкістю, стає мягкою і швидко витирається, БЕРЗОН не піддається вогкости, не тратить форми, хоронить обуву і тому дуже оплачується.

В Америці як селяни так і міщани носять на своїй обуві гумові запятки. Носіть отже і Ви черевики з гумовими запятками БЕРЗОНА. Одна проба вистане і будете вдячні за раду. Прибийте отже негайно до Ваших недільних черевиків гумові запятки БЕРЗОНА. 1656 1—6

Театри.

„Коопер. Український Театр" під дир. Н. Сталшка (вул. Шашкевича):

11-го г. 3·30 попол. „Циганка Аза".
11-го г. 7·30 веч. „Любка з Пушти".

Міський великий театр:

9-го г. 7·30 веч. „Визволення", виступ Остерви.
10-го г. 3 попол. „Визволення" (для шкільної молоді).
11-го г. 12 попол. „III-ій Симфонічний Концерт".
11-го г. 3·30 попол. „Д-р Юлія Шабо".
11-го г. 7·30 „Визволення".

Міський „Театр Новин":

9-го г. 8 веч. „Лише Ти".
10-го г. 8 веч. „Лише Ти".

Кіна.

Апольо: „Цирк", Чарлі Чаплін.
Палас: „Гарний Жест — Братерство крови".
Лев: „Чорна Венера", Джозефіна Бейкер".
Фатаморгана: „Зов моря".
Casino: „Дощ рож".

✝ Посмертні згадки.

о. Володимир Андрухів парох в Ляшках долішних, по тяжкій недузі проживши 62 літ помер 7. марта 1927. Похорони відбудуться дня 10. марта ц. р. В. И. П. 1655

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Нового Українського Театру під дир. Карабіневича.

Мельниця:
10. III. День і ніч.
11. III. Запорожець за Дунаєм.

Борщів:
12. III. Ґейша.
13. III. Царевич.

Чортків:
14. III. Ґейша.
15. III. Царевич.

Бучач:
16. III. Ґейша.
17. III. Царевич.
18. III. Запорожець за Дунаєм.

До хору негайно прийму сопрана і доброго тенора. 1—?

Звіт Правління Української Станиці при м. Каліші про стан жертв, що вплинули на викуп землі під цвинтар в Щипіорно. До лютого 1928 р. 513·27 зол. В лютім зложили: 1. Кольонія українців при Бабіно-Томашівській цукровні на Волині 31 зол., 2. Родина Цівчинських 10 зол., 3. Ольга Семенюк-Мельникова 3 зол., 4. Володимир Лельо 2·10 зол., 5. М. А. Кульчицька 10 зол., 6. Н. І. Янчик 10 зол., 7. І. Ф. Янчик 10 зол., 8. А. Житянська 3 зол., 9. Наталія Дубневич 5 зол., 10. Конкордія Попова 5 зол., 11. Український хор та інші особи в м. Ковлі 150 зол., 12. 30 осіб Цуманської кольонії на Волині по підписному листу ч. 2, 40 зол., 13. Родина Партакевич 5 зол., 14. 9 осіб м. Монтлюсон (Франція) 85 фр., 29·04 зол., 15. Олекса Бурківський зібрано по підписному листу ч. 2 в Біловіжу на тартаку Грудек 53 зол., 16. П-отець Павло Пятаченко 5 зол. Разом 367·14. А всього з попередніми 880·41 зол. Всім жертводавцям Правління Станиці складає свою найсердечнішу подяку — В. Кущ заступник голови Правління Станиці, В. Андрієвський член Правління Станиці, Баліцький секретар Правління Станиці. — 1. березня 1928 року, Каліш, скринка поштова ч. 61.

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.